

Barcelona, 24 d'agost de 1993

Estimat amic,

Dues ratlles, només, per fer-te saber que aquesta tarda m'he trobat amb el teu amic Carlos Córdoba que m'ha passat el paquet per a Edicions 62. Estigues tranquil, doncs, que el primer dia de setembre, a mig matí, ja serà a l'editorial, fora que es produeixi alguna catàstrofe.

Per cert que, mentre parlàvem a peu dret al vestíbul del Palau de Congressos, ha caigut un aiguat de poca durada però d'una intensitat extraordinària. Es allò que deia en Raimon, que "al meu -nostre- país, la pluja no sap ploure: quan no plou és la sequera i quan plou massa és el desastre".

Ha caigut un llamp sobre una central elèctrica de Sant Andreu i Catalunya s'ha quedat sense corrent. Ja ens tens en Carlos i a mi xerra que xerraràs esperant que tornés la llum, bloquejats, sense poder sortir ni entrar. Me n'he hagut d'anar al cap de més d'una hora, perquè m'esperaven en un altre lloc, i encara no havia tornat.

En Carlos és una persona d'una cordialitat fora de sèrie. Té tot l'aspecte de ser molt bon xicot, intel·ligent i inquiet. La conversa ha estat precipitada i no hem pogut prendre ni tan sols un cafè plegats perquè sense corrent no funcionava res de res. No crec que ens veiem més aquests dies perquè, a part que ell té el calendari molt farcit d'actes, jo he d'anar a Castellterçol per uns afers. Ahir en vaig baixar a primera hora del matí per assistir a l'enterrament d'un ciutadà il·lustre, l'Ignasi Ponti, un dels fundadors de Ràdio Associació i president de La Magrana, una gran persona.

He recomanat a en Carlos que visités, ja que ho té tan a la vora, l'antològica de Joan Miró a la Fundació que el pintor va regalar a la ciutat. I m'ha dit que ja hi havia anat ahir i que l'havia impressionat molt.

Aquesta nit, a les dotze, la televisió projecta Garum, una versió discutible, com acostumen a ser-ho la majoria de versions, del

Procés de contradicció suficient. Ho he vist fa poc, en mirar el diari, i he trucat la Josefina, la Maria Ginés -no hi era- i l'Enric Vellvé.

Ara que surt necessàriament aquest personatge, et faig arribar la fotocòpia d'un full de Nova Tàrrrega que em va donar perquè vegis com expliquen el que pretenen que sigui el premi d'homenatge a Pedrolo. En Vellvé va donar a la gent de la revista la teva adreça i sembla que et demanaran algun article. Ell està molt interessat que sigui el text complet del treball Revolta i moral als "Anònims" de Manuel de Pedrolo, amb què vas guanyar un accèssit als Jocs Florals de Caracas, el 1975, que ell coneix a través del fragment que van publicar els organitzadors. Em sembla que en alguna ocasió em vas dir que ho havies incorporat a algun altre treball, però jo no m'hi pensaria gens a recuperar-lo tal qual el vas escriure. El que cal és "fer mèrits" de cara a ser el primer guanyador d'aquest premi.

A hores d'ara ja deus saber moltes coses per boca dels estranyables amics Antoni i Isabel. Quin viatget que fan, aquest parell de sapastres! L'Antoni és un provocador nat que s'ho passa bé estimulants tothom a pensar. Me l'imagino de conseller de cultura, engrescant-nos a tots a fer coses. Ens trauria la son de les orelles i ens faria ser feliços treballant. I no com ara, que fa l'efecte que els molesta que algú tingui alguna idea, alguna iniciativa, i s'enlluernen, només, amb els projectes més cars. Fa pocs dies vaig veure les obres de l'Auditori i del Teatre Nacionals. Són faraòniques. Si les acaben, ja veurem qui serà capç d'omplir-los, aquests locals! S'emporten gairebé la totalitat dels pressupostos de cultura. Què hi farem!

Suposo que a hores d'ara ja has rebut el llibre sobre els traductors. Quan el vaig buscar, no em va costar gens de trobar.

Plego, que és tard. Estan a punt de començar Garum. Endavant! En Carlos m'ha dit que estàs en plena adaptació informàtica. Endavant i sort!

Una abraçada per a tots,